

han fremkaldte en stærk Modstand, og de Brudninger, som derved opstode, have maasse vanskeliggjort Sagens endelige Løsning. Men de have dog gjort meget Godt og blandt Andet det, at den engelske Regjering efterhaanden har set sig nødsaget til at lægge Haand paa usødygtige Skibe gennem strengere og strengere Besigtigelsesbestemmelser. Allerede i 1855 — altsaa for 20 Aar siden — var en mildere Besigtigelse begyndt, men den blev efterhaanden strengere og strengere og board of trade fik i 1871 Bemyndigelse til ikke alene at undersøge, men endogfaa stoppe ethvert Skib, som det havde Anledning til at tro var usødygtigt. Denne Bemyndigelse blev stærket 1873 og er yderligere bleven stærket ved en Lov, der blev vedtagen i September ifjor. Den Opmærksomhed, som Sagen havde vakt hos Publikum, og de Forholdregler, som Regjeringen tog, virkede tilsammen hen til, at engelske Kbhedere, der havde benyttet usødygtige Skibe og havde tegnet store Forsikringssummer, hvorved de havde gjort sig en svigagtig Indtægt, nu bleve mere angstelige, og den nærmeste Følge heraf var, at et stort Antal Skibe bleve solgte. De statistiske Opgivelser lyde nu paa, at der i Løbet af 2 Aar er solgt 875 Skibe for største Delen ældre ubrugelige Skibe, og de 59, der ere komne til Danmark, ere rimeligvis nogle af disse. Overfor denne Kendsgjerning blev den engelske Regjering urolig; den indsaa, at, idet den bestræbte sig for at udbydde et Onde, havde den kun naaet at overføre det paa andre Nationer. Den fremkom derfor med det meget smukke og velvillige Tilbud til andre Regjeringer om at indrette sig paa, at Skibe ikke overgik i disses Eie, medmindre den engelske Regjerings Besigtigelsesmænd havde erklæret dem for sødygtige. Det er dette Forslag, der fremkom i Februar Maaned ifjor, altsaa for 11. Maaned siden, som har fremkaldt de Besvarelser, som jeg tidligere berørte, og som nu ventelig ogsaa vil blive besvaret af den eneste Magt, der endnu ikke har besvaret det, nemlig Danmark. De Herrer ville altsaa se, at det, som dette Lovforslag har til Hensigt at give os, er en Sikkring imod, at der indføres usødygtige Skibe til Danmark; men der er aldeles ikke Tale om at skaffe os nogenstomhelst Sikkring imod, at usødygtige Skibe gaa fra Haand til Haand her i Landet. Vi søge at afskaffe den udenlandske Skibssyge, men vi have ikke hidtil set noget Skridt, som kunde synes at arbejde i Retning af at fikke os imod den Skibssyge, som kommer fra Indlandet. Spørgsmaalet maa nu altsaa være, om vi her lide af den Syge, som har vakt saa stor og angstelig Opmærksomhed i England? Seg vil hertil være nødsaget til at svare, at vi vel ikke lide af den nær i den Grad, som man gjør i England; men der er dog vistnok Ingen, der tør driste sig til at sige, at vi her udelukkende seile med sødygtige Skibe. Derfor som de Herrer ville gennemlæse den ubetydelige statistiske Beretning paa Sværmenets Omraade, som

hertillands foreligger, saa ville de deraf kunne se, at der i de sidste 10 Aar er totalt forlist c. 100 Skibe, altsaa c. 10 om Aaret, og med disse 10 Skibe om Aaret gaar der aarlig omtrent 70 Mand tabt. Det er altsaa 70 Mennekeliv, der gaa tabt, og hvoraf vistnok en Del kunde have været sparede, dersom Skibene havde været mere sødygtige, idet — hvad den høitærede Minister meget rigtigt bemærkede forleden Dag — de Skibe, som forsvinde paa aaben Sø, i Reglen ere saadanne Skibe, som lide af organiske Feil, og som derfor ere uskiffede til at holde Søen. Det er imidlertid ikke alene den Usødygtighed, som stammer fra organiske Feil, der bringer Skibene til Undergang, men det er ogsaa den Usødygtighed, som man nærmere kan betegne som den paaførte, det vil sige den Usødygtighed, som er en Følge af svag Bemanding, slet Udhalning, slet Stuvning af Lasten eller Overbelastning, der fremkalder Skibets Undergang. Naar nu ærede Medlemmer ville spørge mig om, hvorledes disse forskellige Slags Usødygtigheder ere repræsenterede her i Danmark, saa vil jeg hertil svare, at vi desværre ere meget uvidende derom. Smedens England i sin board of trade har et statistisk Bureau, hvor der haves fuldstændige Oplysninger, støttede til nøiagtige og detaillerede Netsundersøgelser over de ved ethvert Skibs Forlis medførte Menneketab, saa ere vi fuldstændig blottede i denne Retning eller da i alt Fald saa godt som fuldstændig blottede. Vi have paa Sværmenets Omraade egentlig kun Indberetninger fra Redningsvæsenet, men dette er kun en summarisk Oversigt over, hvor mange Skibe der er strandede, hvor mange Menneker der derved er frelst, og hvor mange der er gaaet til Grunde, men om Marsagerne til Skibenes Stranding og om de Feil, der maatte være begaaede ved Strandingen eller ved Redningen, er der ikke Tale. Kommer Spørgsmaalet nogenstunde frem, er det nærmest kun i Anledning af Erstatningskrav. Efter at Skibet er forlist, afgives der en Søforklaring; men denne Søforklaring er nærmest kun en Udskrift af Logbogen, og der staar i den kun, hvad Skibsføreren eller de Overlevende ville sætte i den, men ikke hvad der skal staa og i Grunden mest oplyser de svage Sider ved den Begivenhed, som er slet. I denne Retning ere vi meget svagt stillede, vi bevæge os paa en terra incognita, det er meget vanskeligt at sige, hvor svagt Forholdet er. Dog tror jeg med Bestemthed at kunne paa- staa, at der færdes mange usødygtige Skibe fra vore Hæve paa Grund af de Forhold, der bestaa her i Landet. Det ligger i disse Forholds Natur, at mange ældre Skibsførere ere nødsagede til at søge at fikke sig en Nødfilling paa deres gamle Dage, og de ty da til at købe ældre Skibe, som de fare med og om mulig senere sælge uden Tab. Hæve de ved denne Transaktion erhvervet sig nogen Fordel, saa er det en Pension, som de saaledes skaffe sig selv. Dette lyder jo meget uskyldigt,